

PREUS

Artà Un trimestre	0'75
A la ra any	4'00
Al Extranjer id.	6'00

Número solt
15 cts.

QUINZENARI CATÓLIC MALLORQUI

Artà 31 de Mars de 1921

PER DEU I PER MALLORCA

Redacció i Administració
Quatre Cantóns, 3

Al·leluia

Aquesta es la paraula màgica que la Iglesia Catòlica va digrent vint sigles fa i segurà repetint-la fins a les fi del mon. Però d'una manera especial la pronúncia durant el temps pascal: Al·leluia.

Pot ella veure a sos fills destrossats per les feres en el circ romà o entregats a les armes dels butxins; pot veurer-se opresa, i deumada durant tres sigles; pot, si importa apareixer com a vensuda, però de la lluita en reix més forta, més coratjosa, més excelsa i com a càntic de victòria entona: Al·leluia.

Pot l'infern girar-se contra ella i voler anular-la; poden els poders de la terra maquinat el medis més horripilants per destruir-la però ella de cada vegada més forta, cada volta més animosa cantarà: Al·leluia.

¡Al·leluia! ¡Com un pl el cor aquesta gloriosa paraula!

Qué importa el lluitar, qué importa el sufrir, que importa fins el morir si s'ha de sortir victoriós de la lluita, si s'ha de aixecar més enfortit dels sufriments, si hi ha seguritat de resucitar eternament?

La nostra vida es una lluita contínua i un seguit patiment, però al hora es també una victòria i un enfortiment continuat. Es una Passió contínua i es també una Pascua eternal. D'una banda les tenebres i agonies del Divendres Sant; per l'altra les resplandors de la matinalda del dia de Pascua. ¡Oh aquella auba matinal en que els angels feren ressonar dins son misteriós silenci el primer al·leluia!

Remembrem-la anyalment en la dia de Pascua, i repetiguem sempre en nostro cor l' al·leluia fins a poder cantar ternament en la gloria celestial.

A. F.

La Creu

DE la vostra creu, Jesús, no'n som digne, mes l'abraçaré, puix me la donau, de la vostra mà prenentla com signe d'eix amor immens amb que m'estimau.

Creu de Jesucrist, ¡que n'ets d'amorosa, axamplant al món tos braços oberts, hont la humanitat cansada reposa com un pelegrí que surt dels deserts!

Creu de Jesucrist, te vull per llureya, llureya real de Nostre Senyor; puix portes lo Sol que'l cel assoleya, te vull sobre'l pit, te vull sobre'l cor.

Te vull sobre'l pit com una coraça, te vull sobre'l cor com místich segell, que del fret del món rompuda le glaça, del foc de l'amor lo dexi vermell.

Te vull en mon braç com una rodella, te vull en més mans com un espasí que cap a l'infern sos llops arrestella com feya qui en tu d'amor se morí.

¡Oh creu de Jesús! síes ma estimada, lligat sia a tu de mans i de peus, sia a tu amb lo cós l'anima lligada amb aqueixos claus que obriren los seus.

¡Oh creu de Jesús! sagrada bandera, desseta tes plecs vull viure i morir, tu m'ensenyarás del cel la dreuera quan al darrer són me puga adormir.

Aprés, al capçal de ma sepultura, com mon Angel bó, les ales extèn. ¡Oh! déxamhi amb tu volar a l'altura lluny d'est cós de fanch que la fossa'm pren.

Jacinto Verdguer

Les Roderes

Altra vegada D. Antoni Maura, davant del féretre del infortunat Dato, ha tengut la il·lusió generosa de constituir un ministeri nacional, trayent el carro del Estat de les roderes dels partits turnants. I altra vegada ha hagut de renunciar a la patriòtica il·lusió, que en ell es una convicció fonament arrelada. Ara li semblava l'hora més oportuna per intentar, no la concentració dels conservadors, sino la unió de les voluntats dins un programa de reconstitució nacional. I per això va cridar a consultes, estalviant aquesta engorrosa feyna al Rey, a casa seva, a les personalitats que li semblà capacitates i propicies a son generós intent. Fins se proposà donar-li entrada al Sr. Vazquez de Mella qui donà una excusa vertaderament colossal que tancava de cop. Era un *negotium suppositum* recargolat, i prenent el barret se'n torna cap a casa seva. N'Ossorio i Gallardo, que anys ha se sent ministrable, tampoc volgué entrar en deliberacions, i manifestantse tan incondicionalment adicte a n'en Maura que fins se pot dir que es més maurista que Don Antoni, se'n anà de la reunió declinant tota participació en la combinació que's projectava.

Dos personatjes hi havia que's posaven al costat del gran patriota: en Cambó i en Romanones. Tots dos se pot dir que firmaven en blanc, per la prompta formació d'un ministeri que respongués a les imperioses exigencies de la actualitat; feut constar, no obstant, el senyor Comte, que ell, amb aqueixa concordia, no indicava de ses idees i no hipotecava per res la seva significació política. En Cambó no feya cap reserva, ni mental ni explicita; sino que's trobava disposat a secundar els lloables intents del homo a qui la opinió pública considera'l més honorat i sincer dels polítics espanyols.

Sencetaren aleshores les deliberacions sobre quin havia de ser el programa del nou govern que no tendria res de personalista ni de parlidista, i conseguit se manifestaren, no les preocupacions de criteri, sino les preocupacions de pandilla. En La Cierva s'expressaren guerres crides, i a la poca

estona de discutir, ja veuré en Maura qui li era impossible realitzar son pla, i declinà la confiança que li havia fet el Rey, i's declarà *eliminat*.

Eliminat, aqueixa es la paraula que ell meteix usa en la nota donada sobre la reunió tenguda a casa seva; i aqueixa eliminació den Maura significa que'l carro de la governació del Estat seguirà enfotjat dins de les fangoses roderes en que va marxant amb sotrac i entrebanca-des.

I aquí no ha passat res. dirán els idonis que baix la presidencia anodina d'un Allendesalazar, anirán seguint anca-ranquejant com fins ara; fins que al Parlament se manifesti si pot o no comptar amb una majoria forta i disciplinada el partit que sens en Dato, ha quedat com acéfal, i surgesqui espontáneament una nova *jefatura*.

La eliminació den Maura serà definitiva? Ell no és home per condemnarse al ostracisme; pero es de tómer que les ambicions personals desenfrenades, tapades amb la fulla de parra de la reconstitució dels dos grans partits, fassen impossible la realització del ideals que sustenta amb fermesa il·lustre política mallorqui.

J. C.

VIAJERS IL·LUSTRES

Durant els dies derrers de Setmana Santa tenguérem el gust de saludar al notable geòlec i distingit catedràtic de l'Institut de Tarragona D. Bartomeu Darder i Pericás el qual subvencionat per la *secció de geologia* del MUSEO NACIONAL DE CIENCIAS NATURALES ha aprofitat las vacaciones de Pasco per estudiar la formació dels terrenos de la Comarca Llevantina. En Darder es un geòlec consumat, apesar dels seus 26 anys es dels qui sostenen ben alt el nom de Mallorca dins el mon científic.

Fa alguns anys se va presentar a la Societat Geològica de França, exposant i discutint les observacions particularíssimes que té fetes a Mallorca i té publicats una serie d'estudis els quals han d'esser forçosament consultats per els qui se dediquin a estudiar la geologia d'aquesta

En les colleccions del nostre colaborador el farmacèutic D. Llorens Garcés trobá interesantíssims exemplars que poren servir de guia per l'estudi de certs terrenos.

—El dia de Pasco la nostra vila va hostetjar als distingits metjes acompanyants del Dr. Ferrán, Drs. Pulido i Chabas els quals amb el President del Foment del Turisme D. Ferrán Alzamora visitaren lo més notable de la contrada comensant per la Parroquia i les Coves d'Artá. Al capvespre foren obsequiats amb xampany per els metjes de la localitat, els quals afanyosos de treballar per el bé del seu poble obtengueren la promesa de que les seria enviada VAQUINA ANTIALFA del Dr. Ferrán perque la puguin injectar an els artanencs que ho desitjin.

De So'n Servera

Aquestes festes de Pasqua, els Congregants han representat en el seu teatre, el drama del sale-sians «Una venganza de Atila».

Ho feren beníssim tots els qui hi prengueren part, i mereixen tots la més coral felicitació.

Per esser novells a la Congregació i per el seu acert en representar llur paper, cridaren l'atenció d'una manera particular els joves Biel Collecta i en Tomeu Mevet. Se demostraren artistes; creim que, sino ho descuiden i hen practiquen un poc, arribarán a esser consumats en l'art.

Dels demés no en parlam perque ja son veis i coneguts de tot hom en les seves obres.

Endavant joves Congregants de So'n Servera. Sou valents i encoratjats de lo més; perque dementres en el vostre poble tot decau, vultros passau endavant amb els vostros propòsits, sense fer cas de les moltíssimes dificultats que se vos oposen peis vostros contraris.

¡Endavant!...

Aquest periòdic està subjecte a censura eclesiàstica.

FERROCARRIL MANACOR-ARTÀ

INAUGURACIÓ FINS A SON SERVERA

S'acosta, s'acosta la fetxa p'el poble tant desitjada en que el ferrocarril partirà per primera vegada dins la nostra vall. Parxíia un somni; casi no podíem creure que arribás a esser una realitat i ara ja heu tocam amb les mans. Fa pocs mesos encara que quant mos deien: «comensen a posar el rails a Manacor, s'acosten a Sant Llorens, ja arriben a Son Carrió, prest serán a Son Servera,» mos semblaven rondalles de fades o utopies de cervells exaltats; mes quant l'amic i mil voltes benemèrit artanenc D. Rafel Blanes Tolosa mos digué: Passat demà inauguram la via fins a Son Servera; quedau convidats, comensarem a dar-mos conta de que realment el tren s'acostava.

I hei acudirem. El dia 29 a les 11 i mitja partirem amb carruatge fins a l'estació de Son Servera aont una nutrida brigada d'operaris estàn acabant l'explanació hagent-hi ja posats els rails necessaris per fer les operacions de entrada i sortida del ferrocarril. En ella esperaven ja el Rt. D. Antoni Servera Rector d'aquella villa, el batle D. Antoni M.ª Nabot, Tinents primer i segon D. Gabriel Pons i D. Francesc Massanet amb tots els demés regidors, D. Mariano Servera, el medge D. Miquel Servera, el farmacèutic D. Juan Juan, el jutge D. Juan Llull, Segretari del Ajuntament Sr. Fluixá, i el Reverents vicaris D. Antoni Lliteres i D. Miquel Puigros i moltes altres persones que sentim no recordar.

De la nostra vila havia acudit una nutrida representació formada per el batle D. Andreu Femenies, els metges D. Rafel Q. Blanes, D. Antoni Solivellles, D. Rafel i D. Sebastiá Blanes, el Rt. D. Francesc Fuster Pvre., el farmacèutic D. Llorens Garcies, Segretari D. Rafel Sard, Notari D. Lluís G. Pascual, Administrador de Correus D. Josep Carnicer, els propietaris D. Miquel Oleo i D. Llorens Tous i el qui escriu la present resenya.

En el moment d'esperar l'arribada del convoi que mos havia de dur a Manacor per esperar allà l'express en que venia la Comissió de la Companyia se camviaren les salutacions de rúbrica i sa feien afalagadors comentaris a l'activitat ultimament desplegada per deixar prest totalment acabada la nostra línia.

A la 1 i mitja se sent el ciulo de la locomotora qui aguaita magestuosa de devers Ca S'Hereu i avansa cap a noltros amb gallardia. Els bagons son assaltats de cop per els invitats i molts d'altres qui essent a l'Estació sentien la tentació de truir les primicies dels bellissims panorames que durant tot el camí fan estar en constant admiració al viatger.

Toquen la campana, ciula la locomotora i *tup tup, tup tup*, ja estam en camí de Son Carrió. Sortits de la primera trinxera de l'Estació quedam esglayats devant el paisatge més bell que pot veurer-se en tota la línia. P'els qui venen de Ciutat, vendrà a esser com u ja resum de tots els panorames qu'un a cada volta te qu'admirar.

Per una part el poble que queda an el fons baix del Puig de Sa Font com infant en la falda maternal i al altra part tota la planura verda i extensíssima del anetlerar de Ca S'Hereu limitada per la franja blava de la mar i just al darrera la negrenca serralada de Son Jordi que guarda al peu com un gran llac la quieta cata del Port Vell. Més, mentres segueix la vista tan bell paisatge, mos quedam de cop desencantats per la trinxera de «Na Penyal» de pedra duríssima, i a la sortida altra volta tenim devant un bellissim panorama. La Punta qui avansa com un llargandaix mar endins, una catifa de les més diverses tonalitats, allà en fora la Vaquera de Sa Punta i la plácida Cala Morlanda. Mos criden a la dreta perque vegem les cases de Sa Punta i al girar-nos ja nos trobam entre fosca dins el petit túnel del mateix non. Sortits d'ell, mos veim davant amb un nou paisatge l'ametlerá de Sa Torre Nova, però entram tot d'una dins la gran trinxera de Son Viuli i passat l'altíssim terraplé que hi ha nos trobam devant Son Carrió flogaret de S. Llorens que ostenta al viatger sa nova Iglesia. El tren s'atura. Som a l'Estació d'aquest flogaret. Han passat 13 minuts desde la partida de Son Servera.

L'Estació es petitona, però de agradós aspecte. Te l'aire d'una jugueta.

Partim novament, i al ser dins Son Sureda passam per damunt el pont de tres uys i dins pocs minuts colombram en mig de l'immensa vall el poble de S. Llorens. Al fons la Serralada de Callicant que volta p'el Tresor, Coll d'Artà, Puig de les quatre fites i s'Estepar circuint així l'hermosa vall cardessana. El ferrocarril s'atura. Hem arribat a l'Estació de S. Llorens, qu'es de les més esbeltas de Mallorca. Situada damunt una altura se domina desde ella tota la vall. Verdaderament tengué una pensada genial l'enginyer qui triá aquest lloc.

Mentres aixó pensam, pam, vet-aquí qui passa. Es el capitá d'enginyers D. Juan Cerdó que sonriu satisfet com altra Miquel Angel devant l'estatua que acabava de crear. Sr. Cerdó, enhorabona. Però partim altra volta i ja estam en les entranyes del mon, dins el túnel que diuen de *Ses Genetes*. A la sortí la s'admiran nous paisatges de tons grisenc de garriga baixa; passada la trin-

xera de Son Nadal se veu al fons el campanar de Son Negre i més endins encara altra faixa blavosa de mar aont está enc avat el Port de Manacor. Prenim la trinxera de Son Galiana i per una pendent llarga i recte passam el Coll de Son Mas, quedant de cop dins el pla de Manacor. L'agulla del Campanar nos senyala el cel i nos convida a resar ue *credo* an el Sant Crist d'aquella ciutat, deixam el poble a l'esquerra i som a l'estació final del trajecte.

Passam allà una horeta i arriba per fi el tren en que ve la Comissió de la Companyia de ferrocarrils i representants de la premsa. Amb ell venen el Director Gerent D. Sebastiá Feliu, el Segretari i Vis-president D. Rafel Blanes, el Qefe d'oficines D. Honorat Font, el de contabilitat D. Sebastiá Gomila i el de l'Estació de Palma D. Miquel Puigcerver. Además hei veim el Rt. D. Francesc Esteve, D. Antoni Cano, D. Pere Mirell Oieza. Per la premsa veim els Srs. Ferrer Oliver, Quetglas, Pinya, Vives, Ramis, Juncosá i Massanet amb altres Srs. que senti no recordar.

Dispost a la marxa ja el ferrocarril hei pujen de Manacor el batle D. Josep Oliver, D. Monserrat Truyols i representació del clero parroquial. També hi venen de Sant Llorens el Batle D. Miquel Femenies, el Jutge D. Mateu Duran, comissió del Ajuntament, el Sr. Rector Rt. D. Pere Santandreu, Segretari i Mossen Salvador Galmés, Notari esglesiasitic.

Parteix el tren que al arribar a la boca del túnel de *Ses Genetes* ja descrit s'atura, a fi de donar lloc a que un retralista de la casa Amer tregui unes fotografies desde la entrada del túnel. Un minut després arribam a Sant Llorens aont romp la banda de la població amb un pas doble i la multitud de gent allà reunida s'abalansa per invadir els cotxos. Se serveix un refresc, s'afica la Banda dins un bagó i segueix la marxa. Dimunt el pont de tres uys de Son Sureda novament s'atura el tren per impressionar unes plaques i seguim fins a Son Carrió, aont s'uneixen a la comitiva el Vicari D. Jeroni Aomar i els propietaris D. Llorens Servera i D. Mateu Febrer.

Atravessam de nou l'hermosa campinya de Son Carrió a Son Servera i arribam an aquesta vila a les cinc i busques. Una gran multitud havia devallat fins a l'estació que ajuntada a la que debaixá del tren feia casi impossible el pas. Presidida aqueixa comitiva per les autoritats del poble i als acords de la Banda de Sant Llorens tocant «Les Caramelles» se dirigi a la Parroquia aont se resá una esació en acció de gracies anant després a La Sala aont se serví un esplèndid refresc en el que

el Director de la Companyia Sr. Felíu feu un breu i sentit parlament expressant a les autoritats i poble de Son Servera son agraïment per la entusiasma rebuda que les havia tributat, i el gust amb que havia vingut a la inauguració del nou ferrocarril per ser Son Servera un dels pobles pels quals sent més afecte. Forts aplaudiments i visques se ressonen al acabar.

La comitiva anà altra volta a l'estació per regressar cap a Ciutat i a la despedida al posar-se el tren en marxa, mentre la banda tocava desde un bagó, el poble entusiasmat intensa-

ment anava aplaudint mentre repetia els visques que se donaren a D. Rafel Blanes, al Sr. Felíu i a Son Servera.

Era l'hora de la tornada a la nostra vila i com es de suposar, l'entusiasme que ja havia pres a les totes dins el nostre cor davant la realitat que havíem vista amb els ulls i tocada amb les mans, del tren que s'acosta cap a canostra, tot el camí sumíarem projectes de les festes i saraus que cal fer quant poguem inaugurar el tros d'Artá que, si Déu ho vol, serà dins molt pocs mesos, tal volta a final de maig.

EL P. RECOLONS A ARTÁ CONFERENCIA

No sempre se presenten en la vida dels pobles ocasions de sentir o admirar les primeres figures del mon de les lletres, de l'art, o de les ciències, així es que el dia que la Providencia nos depara una d'aquestes ocasions es un vertader aconteixement.

Així ha socceït amb la venguda a la nostra vila del P. Recolons de la Companyia de Jesús que's sens dupte un dels millors oradors sagrats dels temps actuals.

Sa iniciativa la tengué el bon patrici artanenc D. Rafel Blanes Tolosa qui tantes i tant grans proves te donades de son amor a la nostra vila, i secundat-lo els Consells de la Caixa Rural organisaren l'acte que obtengué un gran éxit.

Arribá a Artá el dia de Pasco a les 5 i mitja del capvespre. A la senyorial casa de D. Rafel Blanes, l'esperaven les autoritats, clero parroquial i les persones més distingides de la població. Vengué amb l'automóvil de D. Juan Vicens acompanyant-lo aquest Sr. el Fiscal esglesiàstic D. Francesc Esteve Pvre i D. Rafel Blanes.

Després d'uns moments de descans, se dirigí la comitiva an el Teatre Principal, qu'estava ja de gom, en gom, tot persones majors, homos la gran majoria.

Una volta al escenari i apagats els aplaudiments amb que'l públic el rebé, s'aísá D. Rafel Blanes per fer-la presentació del famós orador.

Digué que la fama que rodetjava an el P. Recolons era mundial, lo qual excusava l'haverne de fer apologia. Les seves repetides vengudes a Palma han fet que'l públic de la Capital de Mallorca s'haja anat entusiasmat més amb ell tant com l'ha anat sentint i sobre tot en la predicació de la prop passada. Corema a La Seu ha testimoniat l'admiraçió que per ell sentia.

De part de tots els reunits li doná les gracies per els sacrificis que te-

presentava la seva venguda i acabá amb una súplica a la Verge de Sant Salvador perque li perdonás no haver-li fet s'acostumada visita en les seves vengudes a la vila, pel desitji de sentir novament al P. Recolons i perque fassa que la llavor qu'ell escamparia en la seva conferencia fos fructifera i se puguin tocar prest sos resultats

Acabat son bell parlament una folta salva de mansalletes ressoná dins el teatre que se uniren a l'ovació amb que fou rebut el P. Recolons al alsar-se per parlar.

Comensá aquest, sa eloquentissima conferencia diguent que si ell se trobava allá únicament se devia a D. Rafel Blanes que havia fet tot quant havia pogut per fer-lo venir a pesar del gran cansament que duia després dels sermons coresmals. Diu qu'está entusiasmat per Mallorca descriguent amb galanes frases el paisatge i caràcter mallorquí. Va a parlar clar perque si una cosa rebutja es la hiparesia que está avui tant en moda, sentint molt que la costum que te de parlar en castellá per haver viscut moltíssims anys a fora de Catalunya l'obliguí a desistir de parlar en l'hermosa llengua mallorquina.

Entrant en materia retreu l'antic espantall de l'ob-curantisme paraula amb que se comprenia tot lo que feia olor de freres de clero, de religió. I parla seguidament de la ciencia, retreguent la protecció qu'en tot temps li ha dispensada l'Esglesia Católica que conta dins les llistes dels més grans sabis amb la part més numerosa de freres i sacerdots, i fustiga durament als pseudo-sabis, als pedants del modernisme, als xerraires incults que parlen sempre en nom de la Ciencia.

Entona després un himne a la llibertat, a la verdadera llibertat de la que es estada sempre l'Esglesia la més gran impulsora i amb parrafades eloquentíssimes que atraia l'audito-

ri de cada volta més, combat a tant retreta llibertat de pensament quant les Biblioteques se veuen desertes i els pretendents de sabis forjen sos escrits amb el fum del tabac i la fortó del alcohol; la llibertat de imprenta, la llibertat de emissió del pensament que tan de mal causa en les multituts incautes que llegeixen certs periódics. Atacá an els periódistes sense preparació ni capacitació científica i per dar mes forsa a sos atacs i amenidat a la conferencia conta un fet socceït en el Congrés espanyol, i treu per consecuencia que cal llegir amb prevençió certa prensa que no sempre se bassa en la veritat.

Toca de pas les modes indecents en les dones que duen al llibertinatge i exciten a la deshonestidat.

Pinta de ma mestre el cuadro esgarrifós de la guerra mundial, en el qual sols se sentia una veu pacificadora, la del Papa que han volgut apagar els qui ara se queixen si ha vingut el més espantós bolxevisme l'anarquisme que no sols repeteix els crims en els carrers de les ciutats espanyoles sinó que fins ha arribat a l'atentat contra la primera autoritat. Pegá fort contra l'intangibilitat dels diputats perque a voltes se fa servir per les més vils baixeses corroborant ses afirmacions amb la ressenya de fets per ell presenciats i anécolotes que exciten les rialles de la concurrencia.

Recomana l'honradesa i el respecte a la autoritat, perque diu: danau-me un poble honrat i no se necessiten lleis. Si sufrim governs dolents es perque la colectividat es deshonorada, que cada poble té els governs que se mereix.

Descriu l'homo perfecte, i diu que no pot esser-ho el qui no te fe, i el que no compleix els preceptes de l'Esglesia, ja que fora de l'Esglesia no hi ha honradesa possible. Prova la immortalidat de s'ànima i diu que'ls qui la neguen no poden esser cavallers perfectes ni poden alternar amb les persones honrades perque no son més que besties.

Prea peu de tot lo dit per concluir que els perfectes cavallers i els pobles honrats no poden esser indiferents en religió. Tributa un elogi a Artá i finalment pregunta que deu haver ell de contestar an els qui li preguntin si Artá es un poble honrat, religiós, i si compleix con a bon cristià i diu que els seus aplaudiments serán la contestació afirmativa o l'expressió del propòsit d'esser-ho amb tot el cor.

No un aplaudiment, sino una entusiasta ovació seguí la seua eloquentissima conferencia. Havía durat cinc quarts d'hora i al públic li havia semblat un instant, tant era el gust amb que seguíen tots els paragrafs del il·lustre orador a cada un

dels quals seguien fortes mansballetes.

Acte seguit s'alsà el Rt. Ecnóm Sr D. Juan Rubí qu'agraí en nom de tots la conferència i estimulà al poble a posar en pràctica els consells del conferenciant. El públic sortí altament satisfet i es segur que guardarà per estona bon recort del P. Recolons.

Acabada la conferència se dirigí a ca D. Antoni Solivellas ont s'hos-terjava.

Tenim en gran honor poder tributar un fervent elogi a la Comissió organitzadora per l'acert amb que cumplí sa missió.

EL NOU ORFEÓ

Així com en el comensament de la riolera primavera d'estiu, de dins els verdosos vergés i d'entre les esponeroses sementeres s'ouen els primerencs rosi-nyols, així, en aquestes pasades festes de dins el reculliment de l'iglesia i del solitari claustre del antic convent de Pares Franciscans d'aquest poble, s'han sentit les primeres volatetjades del nou Orfeó que baix la batuta del Pare Amorós, ha format la Jovintut Seráfica.

Un pler de l'ànima sentiren els qui religiosament escoltaren el patètic «Miserere» a 4 veus, i un motet del célebre Gounod, cantat per 60 homos veis i joves, la nit del Dijous Sant i forta gaubansà s'apoderà de les sisentes persones que pasaran un parei d'hores sentint les ben afinades pessés, mesclades en divertits sainetes representats pels socis de la Jovintut Seráfica.

Enhorabona, i avant, fora empagament, així se comensa el resurgiment dels pobles; ben venguda sias Joventut Seráfica amb el teu nou orfeó.

INSECTES PERJUDICIALS A L'AGRICULTURA

EL CORC DEL PÉSOL

Acabament

Una vegada instalat enmig del xixaró, el cuc menja, i menja sense associament engreixant tant com roega i aixampla la seua cel·la. Acabat el seu creixement i en previsió de la sortida del insecte perfet obri un pou fins a la pallarofa o cuberta del pèsol la qual queda com

una porta qui tanca l'habitació. Allà se tràsforma en ninfa.

En el mes d'agost comensen a vourerseen els xitxaros unes taques negres fondes, senyal evident de que l'insecte ha deixat el seu vestit de ninfa i ha acabat el seu desenrol·lo.

Per el setembre que encara hi ha flors abundants, surten molts a l'exterior disposats per xupar la mel abundant que aquelles les proporcionen. Venen després els primers frets i tots els que no han sucumbit a algun dels molts inemics naturals que les persegueixen, cerquen un refugi, dins el qual passen quiets l'hivern, fins que en la pròxima primavera, tornen a començar el cercol de la seva vida.

De l'observació de les costums del corc, en treim la consecuencia de que, qui fa el mal es la larva i el fa en el camp lluny dels nostres graners. L'insecte en el seu estat perfet es completament inofensiu.

Juan de Binialgorfa.

CRONICA

DE LA TEMPORADA. —Encare que hajem ja entrats en primavera el temps ha seguit variable com sol socceir en el mars. D'ades de sol, de vent, d'humitat; de tot ha fet en la present quinzena. El Dijous Sant plugué; el Divenres també a estones i el d'ljuns de Pasco horabaixa també prová de brusquetjar.

ESTAT SANITARI —Tant com entram en primavera millora el poble en salut. No hi ha gracies a Deu epidèmia de cap clase, ni malalts coneguts de molta gravetat. Que duri.

MEMORIA.—El Crèdit Balear mos ha obsequiat amb un exemplar de la «Memoria» que publicá del exercici econòmic de 1920. Agraim l'obsequi.

DESGRACIA.—El Divenres Sant treballant a la via del ferrocarril en Ra'el de Ses Eres tengué la desgracia de que li caigués una pedra grossa damunt un peu que li feu una ferida important. Li desitjam pronta cura.

CASAMENT.—Avui 31 de Mars ha contret matrimoni a la Parroquia en Gabriel Ginart Gil, fill de sa fornera des carré de la Puresa, amb na Antonina Fernandez Ginart filla de Mestre Perico Manuel. Els novíis sortiren després cap a Palma i Barcelona. Que puguin estar molts anys plegats.

Setmana Santa

Amb la solemnitat acostumada se celebraren en els Dies Sants, les funcions litúrgiques en les Iglies de la nostra vila. Resultaren molt lluides especialment les procesons del Dijous i del Divenres a les que hi acudí una ger-nació que no estam acostumats a veure-hi. En la del Divenres heí contarem

356 ciris, lo qual prova lo hermosa que havia de ser.

—La processò del combregar general en la mitjana festa fou també molt llarga haguent-hi 23 persones rendides an a qui visitá el bon Jesús.

REGISTRE

Naixements

Mars

Día 1.--Margalida Nabot Bergues; Tit.

Día 4.--Catalina Gili Carbonell; Sua.

Día 12.--Bárbara Sureda Amorós; Peixa.

Día 12.--Miquel Carrió Cursach, des Rafalet.

Día 15.--Margalida Riera Ginart; Barret.

Día 15.--María Danús Sancho.

Día 15.--Antoni Esteva Sullá; Regalat.

Día 18.--María Ferrer Ginart; Canet.

Día 19.--María Dalmau Solivellas; Baroy.

Día 20.--Francesc Morey Bauzá; Roig.

Morts

Febrer

Día 27.--D. Miquel Sancho Esteve, Segretari de 71 anys viudo. Reblandiment des cervell.

Día 27.--Tonina Jaume Gaiscàfré; Pistola, casada, 43 anys. Tuberculosis pulmonar.

Día 27.--Gabriel Ginart Esteve; Corona, 26 anys. Tuberculosis pulmonar.

Mars

Día 1.--Pere Nadal Gayá, Pàrvul, 2 dies.

Día 9.--Juan Lliteres Mestre; 2 mesos, bronco neumonia.

Día 9.--Jaume Gelabert Serra; casat, 50 anys. Tabes dorsals.

Día 10.--Gabriel Gil Moyá, casat, 71 anys. Embolia pulmonar.

Día 10.--Bárbara Mestre Tous, 90 anys, Botera veyá, viuda, de vellesa.

Día 11.--Josep Rodríguez Lliteras; 81 anys, de debilitat senil.

Día 11.--María Sureda Femenias; 64 anys, viuda. Reblandiment des cervell.

Día 23.--Juana María Corroca Ginart; Leva, 50 anys, viuda. Angina de pit.

Gran Colmado Artanenc d'en GUIEM BUJOSA (a) Ganancia

SE VENEN BONS I BARATO

Comestibles de tota casta, licor, dolces, galletes, etc., etc. ● Grandiós surtit e Perfumeria

Aquesta casa es s'única depositaria dins Artá del ANIS TUNEL

Fixau-vos be en sa Direcció: **CARRÉ DE PALMA 3 ARTA**

L'agencia Bujosa (e) Ganancia serveix amb esment, puntualitat i barato qualsevol encàrrec se li fassa per Ciutat i pels altres pobles de Mallorca

Despaig a Artá i **CARRE DE PALMA N.º 3** - Despaig a Palma: **ESTANC DES BANC DE S'OLI**

GRANDES ALMACENES

San José

DE

Vda. Ignacio Figuerola

Laneria	Zapateria	Pañeria	Bordados
Lenceria	Confecciones	Pañoleria	Tapicerias
Camiseria	Corseteria	Corbateria	Alfombras
Merceria	Sederia	Bisuteria	Perfumeria

ABRIGOS CAPOTES PALLIZAS IMPERMEABLES

Artículos para luto -- Géneros de punto -- Bastones
y paraguas -- Artículos de viaie

SASTRERIA - MODISTERIA - CAMISERIA

Mantas de Lana - Chanclos de Goma

Gran sección de Peletería

Ventas al contado-Precio fijo-Teléfono, 217--PALMA- *Esta casa no tiene sucursales*

La Fonda Randa, de Esteva

Carré de Palma, 48—ARTA

S'ES OBERTA FA POC. TOT ES NOU
LLAMPANT. SERVICI ESMERADISSIM

Prontitut

SEGUREDAT I ECONOMIA

Ensaïmades i panets

En lloc se torben millós que a la

PANADERIA Victoria

ES FORN NOU

D'EN

Miquel Roca Castell

A sa botiga hei trobareu sempre pans, panets,
galletes, bescuits, rollets, i tota casta de pastisoria

TAMBE SE SRVEIX A DOMI CILI

Netedat, prontitut i economia

DES PAIG Carrer de Palma 3 bis ARTA

IIUEPI!!

A més bon preu que ningú compra carros
carretons eu qualsevol estat estiguen mestre

Gabriel Carrió

(a) FUYA DES QUATRE CANTONS

Gran establiment d'en **Miquel Casau** Centro, 3-Artá

Sempre, Sempre, derrerres novedats en MERCERIA ● Extens surtit de PERFUMERIA

COLMADO

AMB CONSERVES DE TOTA CASTA

Representant dels licors de la casa MORENO amb el seu acreditat

Anís Miramar

Máquinas de cusí SINGER al contat i a pagues

No deixeu de visitar-lo amb la seguredat de que quedareu amb ganes de tornar hi